

**DALAM MAHKAMAH TINGGI MALAYA DI MELAKA
RAYUAN JENAYAH NO: 42-3 TAHUN 2002**

**(DARIPADA MAHKAMAH SESYEN DI MELAKA
KES JENAYAH NO: 63-7-2002)**

DI ANTARA

PENDAKWA RAYA

... PERAYU

DAN

KOTRA PHARMA (M) SDN BHD

... RESPONDEN

PENGHAKIMAN

Di hadapan saya adalah rayuan yang dikemukakan oleh pihak pendakwaan terhadap hukuman hakim mahkamah sesyen yang bijaksana, yang diberi pada 1hb April 2002 di mana responden didenda RM15,000 atau jika tidak dibayar tiga bulan penjara, untuk satu kesalahan di bawah s. 25(1) Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974 dan yang boleh dihukum di bawah s.25(3) Akta yang sama (“Akta tersebut”).

Responden telah mengaku salah atas pertuduhan yang berbunyi seperti berikut:

“Bahawa kamu Piong Teck Onn (No. K/P: 571223-04-5361) sebagai Pengarah Kotra Pharma (M) Sdn. Bhd., pada 23 Mac 2001 jam lebih kurang 11.45 pagi di 1 & 3, Jalan TTC12, Kawasan Perindustrian Cheng, Daerah Melaka Tengah, dalam Negeri Melaka, didapati telah membiarkan pelepasan buangan iaitu effluen ke dalam perairan daratan dengan kandungannya melebihi kepekatan yang ditentukan di dalam Peraturan 8(1)(b), Peraturan-Peraturan Kualiti Alam Sekeliling (Kumbahan dan Effluen-Effluen Perindustrian) 1979 iaitu:

- i) **COD** mempunyai kepekatan sebanyak **1400 mg/1** melebihi had **100 mg/1** yang dibenarkan;
- ii) **BODS pada 20 degC** mempunyai kepekatan sebanyak 730 mg/1 melebihi had **50 mg/1** yang dibenarkan;
- iii) **Pepejal Terampai** mempunyai kepekatan sebanyak **140 mg/1** melebihi had **100 mg/1** yang dibenarkan; dan
- iv) **Besi** mempunyai kepekatan sebanyak **10 mg/1** melebihi had 5 mg/1 yang dibenarkan.

Dan dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan di bawah Seksyen 25(1), Akta Kualiti Alam Sekeliling, 1974 dan boleh dihukum di bawah Seksyen 25(3), Akta yang sama.”

En. Abdul Rashid bin Hj Daud, tinibalan pendakwa raya yang bijaksana dalam hujahnya menegaskan bahawa hukuman di bawah s. 25(3) Akta tersebut telah

dipinda pada 1hb Ogos 1996 dan kesalahan tersebut dilakukan selepas pindaan. Beliau mengatakan bahawa denda RM15,000 tersebut adalah terlalu tidak memadai (“manifestly inadequate”) dan hakim mahkamah sesyen yang bijaksana langsung tidak menyentuh isu kepentingan awam. Justeru, beliau memohon supaya denda tersebut ditambah untuk melambangkan betapa serius pencemaran kepada sungai-sungai khasnya dan alam sekitar amnya.

Pegulam yang bijaksana bagi pihak responden, En. F.M. Wong berhujah bahawa responden telah mengaku salah dan mahkamah sesyen telah mengambilkira kepentingan awam. Di samping itu, fakta kes tidak menimbulkan bahawa pencemaran yang dilakukan oleh responden adalah merbahaya kepada orang ramai.

Semasa menjatuhkan hukuman dan mengenakan denda RM15,000, hakim mahkamah sesyen yang bijaksana telah mengambilkira pengakuan salah

responden yang telah menjimatkan masa dan kos memandangkan pertuduhan ini melibatkan isu-isu teknikal yang memerlukan masa yang panjang dan saksi yang ramai. Di samping itu, responden adalah pesalah pertama yang tidak melakukan kesalahan dengan sengaja dan telah mengambil langkah dan melantik perunding untuk mengatasi masalah tersebut. Beliau menambahkan bahawa satu fakta yang dipertimbangkan adalah bahan kumbahan tersebut tidak mengandungi bahan beracun yang membahayakan orang awam.

Pada 15 Mei 2002 Mohd Ghazali, H (kini Hakim Mahkamah Rayuan) dalam *Pendakwa Raya lwn. NCK Aluminium Extrusion Sdn Bhd* [2002] 6 MLJ 96, telah memutuskan bahawa hakim yang membicarakan sesuatu pertuduhan di bawah Akta tersebut perlu mengkaji:

1. tujuan Akta tersebut iaitu untuk mencegah dan mengawal pencemaran;

2. jenis kesalahan, latar belakang kes dan sikap responden yang boleh didapati dari fakta dan keterangan yang dikemukakan;
3. kepentingan awam di dalam kesalahan seperti ini; dan
4. tidak terlahu memberi pertimbangan kepada pengakuan salah berbanding dengan kepentingan awam.

Pihak pendakwaan telah bergantung kepada kes *NCK Aluminium* tersebut di mana mahkamah sesyen telah menjatuhkan hukuman denda sebanyak RM5,000 untuk kesalahan di bawah s. 25(1) dan (3) Akta tersebut iaitu melepaskan cecair ke dalam perairan daratan di mana kandungannya melebihi kepekatan yang ditentukan di bawah s. 21 Akta tersebut serta peraturan 8(1)(b) Peraturan-peraturan tersebut iaitu:

- (i) pepejal terampai yang mempunyai kepekatan sebanyak 1200mg/1 iaitu melebihi had piawai 100mg/1 yang ditetapkan;
- (ii) nikel yang mempunyai kepekatan sebanyak 1.2mg/1 iaitu melebihi had piawai 1mg/1 yang ditetapkan;
- (iii) nilai pH sebanyak 4.0 iaitu tidak mematuhi had piawai 5.5 hingga 9.0 yang ditetapkan.

Atas rayuan oleh pihak pendakwaan, Mohd Ghazali H (kini HMR) telah mengenepikan denda sebanyak RM5,000 tersebut dan menggantikannya dengan denda RM90,000.

Kesalahan dalam rayuan ini adalah di bawah undang-undang yang serupa. Apa yang berlainan adalah bahan sisa toksid berkenaan. Saya bersetuju dan menerimapakai faktor-faktor tersebut yang perlu

dipertimbangkan oleh mahkamah sesyen untuk kesalahan di bawah Akta tersebut.

Di samping itu, dalam penghakiman saya, sayugia ditambahkan di sini bahawa kesalahan di bawah Akta tersebut adalah satu kesalahan statutori untuk perlindungan kebersihan dan kesempurnaan alam sekitar yang semakin menjana serta menumpukan kepentingan awam. Oleh itu, mahkamah sesyen perlu menjatuhkan hukuman yang setimpal atau bersekadaran yang munasabah (reasonably proportionate) dengan denda maksima yang ditetapkan oleh Parlimen.

Kesalahan tersebut telah dilakukan pada 23hb Mac 2001 dan mulai daripada 1hb Ogos 1996, hukuman maksima yang ditetapkan di bawah Akta tersebut adalah denda tidak melebihi RM100,000 atau penjara selama tempoh tidak melebihi lima tahun atau kedua-duanya.

Mahkamah Tinggi Melaka melalui Ahmad Maarop PK (kini H) dalam *Malaysian Vermicelli Manufacturers (Melaka) Sdn Bhd lwn. Pendakwa Raya* (Rayuan Jenayah No. 42-1-2001) telah mengekalkan denda RM75,000 yang dikenakan oleh mahkamah sesyen di bawah s. 25(1) dan (3) Akta yang sama atas perayu yang telah didapati bersalah dan disabitkan selepas meminta bicara.

Mengenai hujah bagi pihak responden mengenai pengakuan salah, saya berpendapat bahawa pengakuan salah boleh diambilkira sebagai faktor mitigasi: *Sau Soo Kim v. Public Prosecutor* [1975] 2 MLJ 134, per Lee Hun Hoe CJ (Borneo) FC.

Walaupun pengakuan salah boleh dipertimbangkan sebagai suatu diskaun atau pengurangan hukuman, iaitu dalam lingkungan sesuku atau satu pertiga hukuman yang harus dikenakan selepas perbicaraan penuh, maka prinsip ini adalah prinsip am dalam dasar

penghukuman dan bukanlah satu prinsip yang ketat: *Leo Say & Ors v. Public Prosecutor* [1985] 2 CLJ 155; *Public Prosecutor v. Ravindran & Ors* [1993] 1 MLJ 45; 51C dan *Zaidon Shariff v. Public Prosecutor* [1996] 4 CLJ 441, 446H. Dengan hal yang demikian, dalam *Mc Loughlin And Simpson* [1974] Cr. App. R. 298, Mahkamah Rayuan England telah mengekalkan keputusan mengenai hukuman yang dijatuhkan oleh Mahkamah Tinggi di sana tanpa diskaun atau pengurangan walaupun tertuduh telah mengaku salah. Fakta-fakta khas dan hal keadaan spesifik dalam sesuatu kes perlu dipertimbangkan untuk menentukan sesuatu hukuman dan tidak ada suatu formula boleh dirangka untuk tujuan ini.

Setelah mempertimbangkan prinsip-prinsip penghukuman tersebut dan denda yang dikenakan oleh Mahkamah Tinggi kami, saya berpendapat bahawa denda yang dikenakan oleh mahkamah sesyen adalah terlalu tidak memadai (*manifestly inadequate*) atau tidak

setimpal atau tidak bersekadaran dengan maksima yang ditetapkan oleh Parlimen di bawah s. 25(3) Akta tersebut. Justeru, setelah meneliti fakta-fakta yang tertimbul dalam kesalahan tersebut, hujah-hujah serta alasan penghakiman hakim mahkamah sesyen yang bijaksana, saya memutuskan bahawa rayuan ini adalah bermerit dan dengan ini dibenarkan. Denda RM15,000 tersebut diketepikan dan digantikan dengan denda RM30,000, jika tidak dibayar, penjara 6 bulan.

(DATUK WIRA LOW HOP BING)

Hakim,
Mahkamah Tinggi Malaya,
Melaka

14 Oktober 2002

PEGUAM:

En FM Wong bagi pihak responden
Tetuan Chee Siah Le Kee & Partners
No 105, Taman Melaka Raya,
75000 Melaka

En Abdul Rashid bin Hj Daud Timbalan Pendakwa Raya,
Pejabat Penasihat Undang-Undang Negeri Melaka,
Seri Negeri Ayer Keroh,
Aras 1, Blok B, Jalan Ayer Keroh,
75450 Melaka

Cases referred to:

Pendakwa Raya lwn. NCK Aluminium Extrusion Sdn Bhd [2002] 6 MLJ 96

Sau Soo Kim v. Public Prosecutor [1975] 2 MLJ 134

Leo Say & Ors v. Public Prosecutor [1985] 2 CLJ 155

Public Prosecutor v. Ravindran & Ors [1993] 1 MLJ 45

Zaidon Shariff v. Public Prosecutor [1996] 4 CLJ 441

Me Loughlin And Simpson [1974] Cr App R 298

Malaysian Vermicel Manufacturers (Melaka) Sdn Bhd lwn. Pendakwa Raya (Rayuan Jenayah No. 42-1-2001)

Legislation referred to:

Akta Kualiti Alam Sekeliling 1974, s. 25(1) dan (3)